

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 310 בס"ד ערש"ק פר' עקב י"ח מעתם אגב תשס"ז

פצוצים יקרים

והיה עקב תשמעון (ו' י"ב) אין והיה אלא לשון שמחה. יהיה תמיד בשמחה על אשר זכה להיות מעובדי ה' הרחמן. אם רק בסוף ועקב תשמעון. היינו שתקבל עליך לילך בדרך הטוב והישר לעשות את כל המשפטים האלה. אז בזכות השמחה והבטחון תזכה להחסד הגדול ותזכה באמת לתשובה. (ישמח ישראל) והיה עקב תשמעון (ו' י"ב) 'והיה' אתון שם הוי' ב"ה. 'עקב' נוסריקון ברצון קבלו עליהם, ע"י ענוה עקב ענוה יראת ה' יכולים לקבל עול מלכות שמים ברצון. (אמרי חיים)

והיה עקב גו' ואת החסד וגו' (ו' י"ב) על פי מש"כ מה שעשתה חכמה עטרה וכו' עשתה ענווה עקב לסוליתה, והפירוש פשוט שהענוה היא המקור והשורש של כל דבר בקדושה והיא המקיימת הכל ולכך נקראת בלשון עקב כמו הרגל שהוא הקיום שהגוף עומד עליו נמצא שבכל דבר שאדם עושה צריך להיות שתהיה בעובדא ההיא הענווה - וזהו שאמר דוד המלך ע"ה נסיתי לבי וכו' לעולם עקב. פירוש עיקר השגחתי היה לעשות חוקים ע"י מדת העקב היא הענוה כנ"ל, וק"ל.

והיה עקב תשמעון וגו' (ו' י"ב) ג"ל דהנה האדם צריך ללמוד תורה לשמה ולהסתכל תמיד על הפניה אם יבא לו בתוך למודו איזה פניה להתפאר בפני שום אדם וכיוצ"ב אזי ישבר כח הפניה הזאת, ואז כשיתנהגו כך יתן לו השי"ת שיבא לידי מחשבות טהורות, ושמרתם ר"ל עי"ז תזכו לבא לידי מחשבות טהורות שזה נקרא בשם שמירה כמש"כ ואביו שמר את הדבר וכו'.

ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך (ח' י') השביעה שלך תהא ממה שאתה מברך את ה' אלקיך... (אמרי חיים)

פסל לך שני לוחות אבנים (י' א') - עיקר עבודת השם של האדם מישראל היא שבשום פעולה לא יתכוון לעצמו אלא רק לשם שמים, אולם לא קלה היא זו לאדם שלא יתכוון לעצמו בה בשעה שגופו מפיך בכל זאת הנאה מן הפעולה. לפיכך ישתדל האדם על כל פנים שהכוונה הראשונה יהיה לש"ש והכוונה האנוכית תהיה מפלה כמו שנמפל למלאכת שמים. וזהו פסל לך שהלך יהיה דבר שבדיעבד. (שפת אמת)

ועתה ישראל מה... כי אם ליראה את ה' אלוקיך (י' י"ב) דרשו חז"ל מכאן שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים (ברכות לז:) - ההסבר: כל דבר שאדם שואל ומבקש מן השמים ספק אם בקשתו תתמלא היינו שהברירה נתונה בדי שמים אם למלאה או לא. משא"כ יראת שמים בכל עת שהאדם יתפלל על יראת שמים בקשתו תתמלא...

ועתה ישראל מה ה' שואל מעמך כי אם ליראה (י' י"ב) קושית הגמרא (ברכות לז:) אטו יראה מילתא זוטרתא הוא, ומתרצת הן לגבי משה מילתא זוטרתא היא. ועדיין קשה הלא לגבי ישראל לא מילתא זוטרתא היא. וגראה דהתירוץ לגבי משה היינו כאשר היה לעם מוכיח גדול כמשה רבינו ע"ה אשר דבריו היה כרשפי אש בשלהבת י-ה מילתא זוטרתא היא, וכנ"ל ועיקר ותועלת גדול ועצה יעוצה לזכות לקבל ההוא לבל יהיה חלילה בעצבות על כל אשר עשה. רק להיות שש ושמש על אשר זכה להיות מעם ה' הרחמן אשר ברוב רחמיו וחסדיו חושב לבל ירח ממנו נדח בשום מקום וזמן ח"ו וברוב אהבתו אלינו נתן לו רפאות תעלה לכל החסאים והוא התשובה. וברגע קמן יוכל להיות בריה חדשה כקמן שנוולד כמובא ברמב"ם ז"ל (פ"ז מהלכות תשובה ה"ז) אמש היה שנאוי ומשוקץ ומתועב ועכשיו הוא אהוב ונחמד וידיד...

ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד (י' ט"ז) - בזמן שתקיימו ומלתם את ערלת לבבכם, ועורפכם - לא תקשו עוד כלומר לא תהא לכם שום קושיה על הנהגת השי"ת. (דגל מחנה אפרים)

אותו תעבוד (י' כ') דרשו חז"ל (תענית ב) עבודה שבלב זו תפלה - יידע האדם שאין התפלה לצורך עצמו כי אם צורך גבוה לתועלת השכינה כמש"כ האר"י ז"ל שאם מכוון לתועלת עצמו השכינה מקוננת עליו. בכדי שידע אם תפלתו התקבלה, ידע האדם אם נענה בתפלתו לבו שמח וההיפך אם הוא בעצבות, ודפח"ח.

(תולדות יעקב יוסף)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

3/0
1

שיחת הרא"ש זי"ע א' פרשת פנחס תשל"א בה"ק (בשנת אלן סקור) נכתב ע"י הר"פ כפ' הבנות

זה כווננו חכמינו ז"ל באמרם (ברכות יח.) צדיקים במיתתן נקראו חיים.

כאשר נמצאים באחדות אזי ההתחברות בנשמת צדיק האמת שבכל דור נהייתה פשוטה כי בכח האחדות מתקשרים בנקל אל נשמות הצדיקים ע"י הלמוד בספריהם הקדושים ועי"ז ששומעים ספורים של צדיקי אמת.

הסיבה העיקרית ליסוד האחדות היא משום שע"י האחדות עוזר אחד לשני לעמוד בנסיונות. כשם שאין פרצופיהן שוין כך אין דעותיהן שוות (ברכות נח.) אין לבני האדם אותם נסיונות. יש לאדם מהלכים בחיים שעושה אותם כמתוך הרגל ויש שעושה אותם מתוך לחץ וכאבים שהסיבות מחייבות אותו בעשייתם. עשיה זו נקראת עבודה. האדם העושה מעשים טובים מתוך הרגל האם יש לו במה להתגאות הלא לא היה בזה שום התאמצות, ואם עושה מעשיו מתוך הרגל לפעמים עושה מעשים המוגדרים למעשים טובים ולפעמים עושה מעשים המוגדרים למעשים רעים. נמצא שרק מה שנקרא עבודה יכולה להיות בעל ערך, כאשר האדם מתבונן ורואה שלא היה לו כל כח לעמוד בלחץ ורק מחמת הכאבים שהסיבות הביאו עליו התאפשר לו לעשות את העבודה הזאת. ואם אינו יכול להתבונן בדברים האמורים גם בערך העבודה לא הגיע.

כל זה כאשר האדם מתמודד בינו לבין עצמו, אבל כאשר נמצא באחדות בינו לבין חבר. ובמיוחד כאשר נמצא באחדות עם כלל ישראל יכול האדם להתעלות בכל המצבים. דהלא אין פרצופיהן שוין ואין דעותיהן שוות, אם כן במציאות ההרגל והנסיונות אינן שוות. מה

יש נשמות שהם משורש דוד המלך ע"ה ויש נשמות שהם משורש יוסף הצדיק, כל הצדיקים שבהשתלשלות הדורות הם צמצומים מהנשמות הנ"ל. בכל דור ודור מצטמצמות נשמות אלו בתוך הבריאה המגושמת, דהיינו בתחילה היו נשמות אלו עלי אדמות בצורה מופשטת בלי אחיזה גשמית. כשהנשמות היו מופשטות ולא היה להם אחיזה גשמית לא היתה התחברות מספיקה לתורה שבעל פה (עיין מסכת שבת דף פח.).

בתקופת בית שני (שקבלו את התורה שבע"פ ברצון - ע"פ) הצטמצמו נשמות הצדיקים שהם משורש דוד המלך ויוסף הצדיק והתחברו יותר אל הבריאה המגושמת, צמצום זה נתן את הבטוי בהתלבשות במשניות. כך שהתנאים המוזכרים במשניות הם בעצם צמצומים מנשמות דוד המלך או יוסף הצדיק. לאחר חורבן בית שני הצטמצמו נשמות הצדיקים יותר והם האמוראים המוזכרים בגמרא. ככה הצטמצמה נשמות הצדיקים בכל דור בתקופת הגאונים בתקופת הראשונים בתקופת האחרונים עד שבדורינו הצדיקים האמיתיים מתלבשים בספרי מוסר וחסידות המדברים מתוך מציאותם האנושי ממש.

כשרוצים להתחבר לנשמות הצדיקים כגון דוד המלך, יוסף הצדיק, צריכים בתחילה להתחבר בספרי מוסר וחסידות ומתוך ההתעסקות בספרי מוסר וחסידות של צדיקי הדור עולים ומתחזקים הלאה והלאה עד שנאחזים בשורש הנשמות של דוד המלך ע"ה או בשורש הנשמות של יוסף הצדיק. וזהו הפירוש יעקב אבינו לא מת (תענית ה:) משום ששורש נשמתו עדיין נמצאת בעולם. ואדרבה כוחו מתרבה ומצטמצם בכל פעם בתוך מציאות הגשם. ועל

הרגל. במצבים אלו אין בכח האדם להתעלות באמצעות הדומם והצומח אל האלקות כי חסרה העבודה העצמית. כל זה כאשר ההתחברות אל הדומם והצומח הינה טבעית ופועל בכח ההרגל. אבל כאשר האדם נמצא באחדות ובדבוק חברים אזי אף את הדברים הטבעיים ביותר ניתן להעלותם גם דבקות השי"ת, הרי שכח האחדות מועילה גם כאשר האדם מתעסק בדברים חומריים כעסק בהרגלים המחוברים אל הדומם והצומח, כי בכח האחדות נוצרת מציאות של אור חוזר גם בדברים החומריים.

למעשה עלינו לדעת שכל אלו הבאים בקשר עם החברותא, אף שהקשר הוא טכני ביותר, אף שמתעסקים לכאורה בדברים טכניים כמו בדומם ובצומח, מ"מ יש להם קשר נפשי ונשמתי, כי עצם הקשר יוצרת השפעה רוחנית של רצה ושוב המעלים אל האלקות, את המעשים שנעשים אף שהם לכאורה מעשים טכניים ופשוטים, לכן כאשר נתחזק באחדות בלי שום אינטרסים עצמיים אזי אף אם אנחנו מתעסקים בדברים פשוטים הקשורים לדומם ולצומח בכ"ז אנחנו מקדמים את שלמות ותקון העולם ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

כאשר נתבונן בדבר נראה שגם ההתקשרות של בני אדם זה לזה נעשה בצורה מפתיע כמעט ואין כח אנושי מעורב בזה, וכך שניתן לראות שגם בעצם ההתקשרות של בני אדם יש השגחה פרטית על כל פרט ופרט. כאשר כל חבר וחבר יתבונן איך הוא הגיע לחברותא יראה שהגורמים להתקשרות בא ממקומות כה נעלים וממקומות כה גבוהים, כך שאין זה אלא שהשי"ת הזמין את האדם להתחבר לחברותא, הזמנה זו באה מכח נשמת האדם שיש לו קשר

שאצל אחד הרגל אצל השני נסיון, וכן להיפך, נמצא שדייקא כאשר אין דמיון זה לזה ובכל זאת הם באחדות ניתן כל אחד השפעה חיובית בשטח בו הוא זקוק לעזרה. החבר שיש לו הרגל מועיל משפיע לחבר שצריך עבודה בענין זה ומאידך אותו החבר צריך לעבוד על עצמו בדבר מסוים שלחברו זה ענין של מה בכך כי יש לו הרגל חיובי. יוצא בסוף שכל אחד מתעלה במצב שלחבר הוא במצב של הרגל והתוצאה כל חלקי החיים עולים להקב"ה דרך עבודת האדם.

ואם בין שני חברים כך, איך נראה כאשר מספר חברים גדל כי כל מה שהחברותא יותר גודלת העזרה ההדדית גודלת בהתאם.

בעצם בכח האדם להעלות את כל חלקי החיים להקב"ה דרך העבודה העצמית שלו הכוללת את כל חלקי החיים החומריים הנכללים בדומם ובצומח, למרות שהדומם והצומח הם בבחינת הרגל בכל זאת גם לדומם וגם לצומח יש תפקיד של התעלות בעולם. ולפעמים האדם מתקן את תקון הנפש שלו באמצעות הדומם והצומח עד כדי כך שיתכן ויחזור לעולם בגלגול נשמה כדי לתקן פגם מסוים שפגם בגלגול הקודם אף שהפגם היה בדומם ובצומח. כי הקשר שיש לו עם הדומם והצומח הוא למעשה חלק ממציאותו בין ביחס חצוני (פיזי) ובין בקשר נפשי כאשר הקשר עם הדומם והצומח משפיעים על האדם במובנים הרוחניים המופשטים שיש לאדם עם הדומם והצומח באופן מעשי.

הקשר שיש לאדם עם הצומח הוא לפעמים כל כך פשוט וכל כך טבעי. כך שהאדם מתחבר אל הדומם והצומח ללא כל צורך לעבודה עצמית. וכל ההתחברות שלו אל הדומם והצומח הינה טבעית ביותר ופועל בכח

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

310
T

משא"כ הנשמות הכוללת עוברים טלטולי דרך קשים מאד העליות והירידות שלהם חדים מאד כי בנוסף מה שעליהם להתמודד עם המציאות הפרטית הם צריכים גם להתמודד עם מה שקורה בסביבתו. לדוגמא דוד מלך ישראל מצד המציאות הפרטית שלו הגיע לשיא השלמות ובכ"ז היו לו מעברים קשים כדי להורות תשובה לאחרים בכח תפקידו כנשמה כללית. כן אצל משה רבינו מצד מציאותו הפרטי הגיע לשיא השלמות ובכ"ז נאמר לו לך רד ושם מפורש שירידה אינה בגלל מצבו הפרטי אלא כי שחת עמך ואי אפשר להשאיר את הצאן בלי רועה. וככל שהצאן יותר מחפשים את הרועה מחובת הרועה לרדת אליהם, כן הדבר בכל דור ודור וכן הדבר בכל נשמה אשר תפקידו להיות נשמה כללית רק שהענין תלוי גם בצאן וגם ברועה...

עם החברות. יש נשמות המוגדרות נשמות כלליות, ויש נשמות פרטיות. נשמות פרטיות מתחברות אל החברות מבלי שיהיו פעילים בשטח הם יותר ברמה של מקבלים והנשמות הכלליות מתחברות אל החברות באופן פעיל. הם נוטלים חלק בעשייה שיש בחברות. הצד השווה שבהם שאותם הנשמות השייכים לחברות מתחברים מכל מיני סיבות שהשי"ת הזמין עבורם. - יש חברים שהגיעו אלי לכאורה מאיזה שיחה שנתקלו בעת נסיעה ודברו על דא ועל הא ובכח השיחה הפשוטה הזאת נוצר קשר עמוק ממש קשר נפש בנפש. כתשובה לשאלה במהות הנשמה הפרטי והנשמה הכוללת הסביר, שיש הבדל מהותי בין הנשמה הפרטית לבין הנשמה הכוללת. כי הנשמה הפרטית מחמת היותה נשמה פרטית אינה עוברת טלטולי דרך רבים, העליות והירידות שלה אינם חדים ואינם קוטביים

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנינה

הר"ר אהרן קלירס ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר גרשון כהן ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר עקיבא קירשנבוים ומשפ' להולדת הבת

למשפ' שניצור להולדת הנינה

למשפ' קירשנבוים להולדת הנכדה

לעיילי נשמות

הר"ר אברהם חיים ב"ר אשר פריינד ז"ל נלב"ע מ"ז מנחם אב ת. נ. צ. ב. ה.

לעיילי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

י"ל ע"י

מערכת החברות
רח' עדין 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 ☎

ח.ה. 5080

ירושלים 91050